

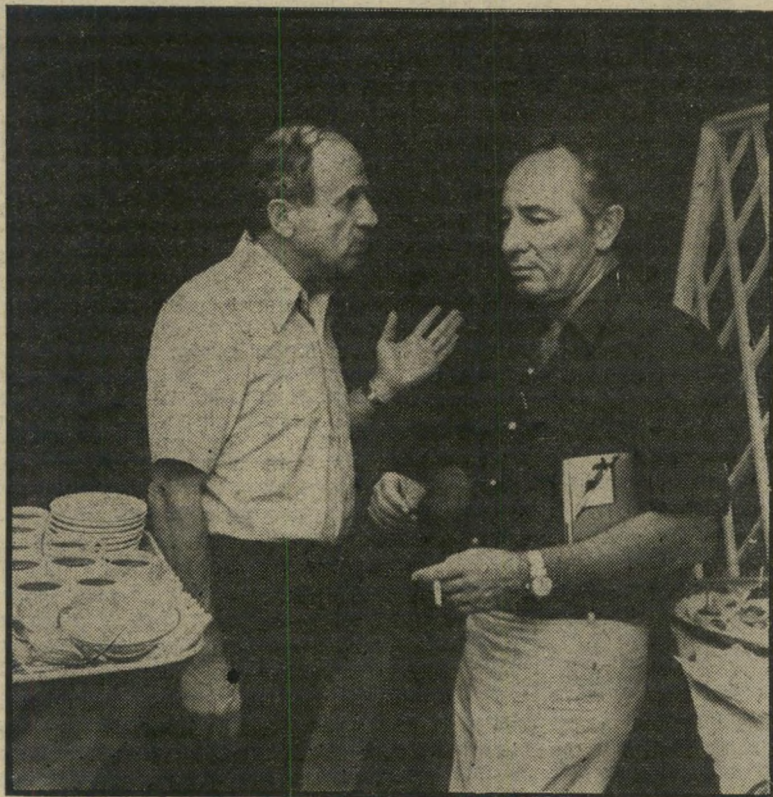
(המשך מעמוד 23)
 חיל בעסקים. שמו הלך לפניו כמי שהצליח לצבור רכוש של מיליונים.
 כאשר נפגשו זיגפריד ונעמי במינכן, הם התאהבו, כמובן, מייד. זיגפריד הציע לנעמי נשואין. אבל היא היתה כבר נשואה. אלא שהבעל לא היווה מיכשול. "הצעתו לו 100 אלף דולר כדי שיתן גט לאשתו," סיפר זיגפריד. ונעמי קיבלה את הגט כדי שתוכל להינשא מייד מחדש.
 הסיפור על המיליונר היהודי מגרמניה שפדה את אהובתו מידי בעלה בסכום של מאה אלף דולר, הפך אגדה. נעמי הפכה גיבורת החוג'נוצץ, שאף אחת מבנותיו לא יכלה להתפאר בסיפוריאהבה דומה. גם חייה של נעמי הפכו אגדה. היא התחילה להיות בדיוק כמו שכתוב בספרים מסויימים: את בגדיה קנתה ב"בתים" של פאריס ואת נעליה רק בלונדון. היא היתה יכולה להתעורר לארוחתבוקר במינכן, ו לקפוץ למסיבה שנערכה בערב בתל-אביב. תקופה מסויימת שימשה מוקד לקניאת נשות החברה התל-אביבית, שראו אותה כסיפור-הצלחה אמיתי, וכמי שהצליחה ל- הגשים בחייה את כל חלומותיהן.
 אבל בשנים האחרונות השתבש משחו בחייהנשואין המאושרים של זיגפריד ו- נעמי לרר. היא התגוררה בדירתם התל- אביבית עם היהלומים. הוא שהה במרבית זמנו בגרמניה, עם העסקים.

22 שנים חלבו כמה מראשי התעשייה האווירית את תקציב הביטחון לתועלתם הפרטית - ועתה הם מנסים לצאת מהסבך על-ידי פיטורי אלפים מעובדיהם

המתעשייה

האווירית

בגלל קישריהמכר שלו ברחבי העולם, בעיקר במיזרח-הרחוק וברומניה, ואכן, השיטות המיוחדות הנהוגות במיזרח-הרחוק, חוק, לעידוד מכירות, הפכו בשנים האחר- רונות אבן-יסוד למכירות המטוסים של התעשייה-האווירית.
 ייתכן כי בשל סיבה זו בחרה התעשייה- האווירית דוקא באייזנברג, וייתכן גם מפני שהוא זאל שווימר שכנים. אייזנברג מתגורר ברחוב הגדרות 10-12 בסביון, ו- אילו שווימר גר במיספר 16, ולק שכן אחד מפריד ביניהם.
 ביתו של שווימר מותרע על מיגרש בן חמישה דונם, בגוש 6723 חלקה 101. זהו יחידה שאינה ניתנת לחלוקה במצבה, ואין להקים עליה עוד מיבנה נוסף. שווימר עצמו חקר את השטח בשנת 1962 ממניחה מקרקעי ישראל.
 והנה, באחד באפריל 1967 העביר שווימר זכויות במיגרשו, ליתר דיוק, הוא קיבל

אל שווימר המנהל הכללי של התעשייה-האווירית מזה 22 שנים, לא היסט לפק לעצמו מוצרי-מותרות על חשבון המיפנל, ולהיכנס לעסקת-קרקעות פרטית עם השותף לעסקים של התעשייה-האווירית שאול אייזנברג. ליד שווימר שר-הביטחון שמעון פרס, שהיה לו חלק מרכזי בהקמת התעשייה-האווירית.

מאת יגאל לביב

ב סוף שנת 1971 ביקשה הנהלת התעשייה-האווירית מועדת השרים הכלכליים לאשר לה עיסקה שלפיה תקנה מהחברת טייזרואי 13 מטוסי בואינג 707, שהחברה הוציאה מכלל שימוש. בתזכיר נאה טענה התעשייה-האווירית, כי אחרי שתשפץ את המטוסים תמכור אותם ברווח נאה יותר.

הסיכון של התעשייה-האווירית עצמה, לדבריה, יהיה קטן, שכן בדידה יהיו רק 25% בעיסקה, והיתר בידי קבוצת משקיעים של המלטי-מיליונר שרדך בן- ישראל, מן המיזרח הרחוק, שאול אייזנברג.
 כאשר הבחינו השרים כי למעשה הם מתבקשים לחתום על עיסקה גמורה, קמה סערה ציבורית, והשרים מינו ועדה בין- ראשות שרי-התחבורה גד יעקובי, לבדיקת הנושא.

הוועדה גילתה חישקל, כי למעשה יש קיועו אייזנברג וקבוצתו רק 25% בעיסקה, וכל היתר יהיה באחריות התעשייה-האווירית, רית, מאחר שהמטוסים כבר ניקנו ואין מנוס עוד ממתן האישור לעיסקה בדיעבד,

וכי יש חשש שיתיה לתעשייה-האווירית הפסד מעסיקה זו.
 העיסקה עצמה היתה, כמובן, עיסקת-י כשל גדולה, ומכרו המישה מטוסים בילי- בד, והשאר עמדו בלוד עד מילחמת יום- הכיפורים. כשפרצה המילחמה, והיה צורך להטיס חיילים רבים לסיני וחזרה, ביקש תחילה משרד-הביטחון לגייס לשם כך מטוסי אל-על, שעמדו במילא מקורקעים ברובם.

אך קבוצת-החלץ של התעשייה-האווירית מיהרה אל עוזר שר-הביטחון, צבי ("צ'רה") צור, שיכנעה אותו להורות לצה"ל לקחת את הבואינגים הלא-מכורים, כך הרעמטו הוצאות הבואינגים על הוצאות המילחמה, המשולמות בסופו של חשבון על-ידי משר- לם-המיסים האמריקאי והישראלי. אילמלא המילחמה, היו המטוסים מטילים צל-בי- מיגרשי התעשייה-האווירית עד עצם היום הזה.

בן-יוסף המישה למנכ"ל התע- שייה-האווירית, שהפכה לעיסקת-מכר פסי בעת הפילוג במפא"י, מעניק לבני-מישפחתו טובות-הנאה על חשבונה.

מאייזנברג 28 אלף לירות, נתן לו תמורת זאת את כל זכויותיו על שטח של 2050 מ"ר מתוך 5000 המטר שחכר. לכאורה, עיסקת-מכר פשוטה, אך למ- עשה, לא כך הדבר, שכן אייזנברג לא רכש דבר, מאחר שקנה חלק ממיגרש שאין לחלקו, ואין לבנות עליו, ושאינו גובל כלל עם מיגרשו של אייזנברג עצמו. למעשה, כפי שמסבירים עורכי-דין מעולים בנושאים אלה, היתה זו מתנה כספית המסויימת בעיסקת קרקעות. אייזנברג לא יוכל לע- שות דבר בתחייבות שקיבל, אלא למנוע משווימר למכור את כל 5000 המטרים שלו לאהר. מבחינתו של איש-עסקים ממולה

ב שבוע שעבר החליט זיגפריד להסיר את הלוט מעל חייבנשואין עם נעמי. היה זה אחרי שקיבלה מידי המישטרה את אוסף התכשיטים שלה, ובין בני-הזוג נתגלו חילוקי-דיעות היכן בדיוק להמשיך ולאכסן את היהלומים.

טען זיגפריד, באוזני כתב העולם הזה: "החיים שלי עם נעמי היו למעשה שקר. במשך ארבע השנים האחרונות לא חיינו אפילו כמו בעל ואשה. אני גרתי בגרמניה, והיא המשיכה לגור בתל-אביב. נעמי היא אשה נהדרת כדי להציג אותה לראווה, אבל לא אשה בשביל להתחתן איתה.
 "אני אדם חולה. לפעמים אין מי שיגיש לי אפילו כוס מים. אם אני רוצה לאכול - היא סוחבת אותי למיסעדה של מלון הילטון. היא מתעוררת ב-11 בבוקר והולכת לים. אחר-כך היא יוצאת עם החבורה שלה, שאני לא יכול לסבול. אז זהו, החלטתי לשים סוף למישחק הזה."

כדי להוכיח עד כמה רצינית כוונתו הגיע זיגפריד לארץ, כשהוא מלווה ב- יפהפיה גרמנית חדשה. היתה זו גרטרוד הגלר בת ה-34, בלונדית ובעלת עיניים כחולות, אותה הכיר זיגפריד לאחרונה, בעת שבילה חופשה לבדו בעיר-נופש ב- אוסטריה. "וזהי אשה!" התלהב ממנה, אחרי שבילה עימה מיספר ימים בכפר האפריקאי של רפי נלטון באילת. "היא לר- הטת, סכסית, נעימת ועדינה!"
 אלא שתוך זמן קצר הסתבר לזיגפריד שלא יהיה זה פשוט כל-כך לקבל גט מנעמי. לא רק שכרגע אין בנמצא מישהו שיסכים לשלם לו תמורתה סכום של מאה אלף דולאר, אלא שהוא עוד יצטרך לשלם הרבה-הרבה מכספו כדי לזכות בגט. "כיום אני נותן לה למחיה סכום של 12 אלף ל"י בחודש", טען זיגפריד. "אבל כשהצעת לה להתגרש, היא הסכימה לעשות זאת רק אם אתן לה מיליון וחצי לירות במוזמן, ועוד את כל התכשיטים, ששוויים כיום מיליון וחצי, בתוספת מוזנות בסכום של 15 אלף לירות לחודש. זה לא מוגזם? יש היום משבר כלכלי בעולם! אבל אותה זה לא מעניין!"

זיגפריד, שהגיש לדבריה, כבר בקשה לגירושין אזרחיים בגרמניה, טוען כי הוא מוכן לתת לנעמי, תמורת הגט, את דירתם בתל-אביב, את התכשיטים, ואוסף ציורים ששוויין 600 אלף ל"י. "רק הפרוות והביגוד שקניתי לה במשך השנים שווים 700 אלף לירות. אני מוכן לתת לה 6000 ל"י לחודש למשך שלושה שנים, אבל לא יותר מזה."
 נראה שהצעה זו לא סיפקה את נעמי. אין יכולה היום אשת-החברה תל-אביבית להסתדר עם הסכום העלוב של ששת אלפים ל"י בחודש ארוך כל-כך?

כאשר נתבקשה נעמי לרר להגיב על טענותיו של בעלה, הצהירה התלמית: "אנחנו לא מתגרשים! בסך הכל רבנו על התכשיטים שהחזרו לנו על-ידי המישטרה, וזה הכל."
 אחרי שדובריה גם עם בעלה, מיהר זה להתקשר בשיחה טלפונית ישירה מגרמניה ולהרגיע את הרוחות הסוערות: "בשלב זה, החלטתי לדחות את הבקשה שלי ל- גירושין מנעמי."

מוסר-השכל: כסף זה לא הכל בחיים. גם ליהלומים יש עוד משוה להגיד.